

hvad den jo under alle Omstændigheder vil gjøre, foretage saadanne Reiser, og heri ligger der en Uligbed, som kan fjernes, hvis Staten i Stedet for at betale Reisegodtgjørelse for Rigsdagsmændene efter den tidligere Skik, nu, da den er kommen i Besiddelse af de fleste Jernbaner i Landet, vilde give Rigsdagsmændene Frikort paa Banerne imellem Kjøbenhavn og deres Hjem, thi da kunne Medlemmerne foretage de Reiser, der ere nødvendige for dem uden Udgifter. Derved vil der kun bewirkes, at de blive stillede lige med dem, der bo her paa Stedet. Man vilde maaste kunne frygte for, at dette vilde kunne give Anledning til, at mange af Thingets Medlemmer idelig vilde ligge paa Reiser, saa at deres Tilstedeværelse her vilde savnes, og jeg vil ganske vist indrømme, at det vilde have til Følge, at Medlemmerne vilde reise oftere, men det vilde ogsaa have til Følge, at vi ikke vilde blive saa længe borte ad Gangen, saa at Thinget dog vilde blive mere fuldstaaltigt, end det for det Meste er nu. Jeg tror, at denne Forandring vil kunne udføres uden Lov, administrativt, ialtsald saaledes, at den blev stadfæstet ved en Wndring paa Finantsloven. Det er dette, jeg har villet udtale ved denne Leilighed, og jeg skal tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister at tage dette Forhold under Overveielse. Der vil derved ikke blive viist nogen anden Begunstigelse imod de udenbygtes Boende, end at de blive stillede lige med dem, der bo her paa Stedet.

Klein: Det er mig egentlig ikke hjært at tage Ordet om denne Sag, fordi jeg er nødt til at udtale mig imod Lovforslaget, og jeg paa den anden Side saa fuldstændig kan tiltræde, hvad den høitærede Indenrigsminister udtalte om den Betragtning, der væsentlig har ført ham til at indbringe Lovforslaget. Jeg skal dertil sige, at hvad han tilspøiede om en Bibeftagtning, der havde været bestemmende, er af den Art, at jeg endnu mere finder det lidet ønskeligt for mig at udtale mig imod det af ham fremsatte Lovforslag. Der er imidlertid fra anden Side fremkommet Udtalelser, som gjøre, at jeg ikke godt kan tie stille. For det første ønsker jeg gjerne at gjøre det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Verg) den Fornøielse ogsaa ved denne Leilighed at lade ham finde en Stadfæstelse paa, at der altid er Uenighed imellem de saakaldte Sagkyndige om Tingene; men dernæst vil jeg ogsaa sige, at efterat to af mine ærede politiske Meningsfæller have taget Ordet, begge for dette Forslag, og efterat det af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds er blevet udlagt saaledes, som om hele Høire, som han udtrykte sig, ubetinget skulde være for Lovforslaget, vilde en Lausbed fra min Side kunne udlægges paa en Maade, som jeg ikke anser for at være rigtig. Jeg maa

nemlig være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goss) i, at det først og fremmest maa være et Spørgsmaal, som enhver Rigsdagsmand maa forelægge sig selv, naar Taler er om det foreliggende Lovforslag, om det maa siges at være i god Overensstemmelse med Grundloven eller ikke, og at den Maade, hvorpaa han besvarer dette Spørgsmaal, ogsaa naturlig maa blive bestemmende for ham med Hensyn til hans Stilling til Lovforslaget. Jeg tilstaa nu, at jeg bestandig har været af den Mening og ikke kan komme til nogen anden Mening, end at Lovforslaget løser det Spørgsmaal, hvorom Taler er, paa en Maade, som ikke er i Overensstemmelse med Grundloven. Jeg skal selvfølgelig ikke bestride, at den Fortolkning, som man lægger ind i Grundloven ved dette Lovforslag, overhovedet lader sig forene med Grundlovens Ord. Var det ikke muligt, saa var selvfølgelig Regjeringen ikke fremkommet med Lovforslaget, saa havde selvfølgelig Landsthinget ikke vedtaget det, og saa vilde der selvfølgelig ikke fra dette Thing kunne høre sig saa mange Stemmer for Lovforslaget, som allerede Tilfældet har været. Men om det altsaa end lader sig forene med Grundlovens Ord, saa bliver det altid et Spørgsmaal, om det kan siges at være i Overensstemmelse med Grundlovens rette Mening. Jeg skal nu heller ikke bestride, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds med megen Skarpsindighed udviklede, at det kommer an paa, ikke hvilke forskjellige Anstuelser de enkelte Medlemmer af den lovgivende Forsamling, der have givet Loven i sin Tid, have haft, men paa, hvad siger selve Grundloven, hvorvidt lader denne eller hin Fortolkning sig bringe i god Samklang med positive Bestemmelser i Grundloven, eller hvorvidt maa det Modsatte siges at være Tilfældet. Jeg bestrider ikke, at han har Ret i, at det først og fremmest kommer an paa at se, hvad der staa i selve Grundlovens Ord, men paa den anden Side er det min Mening, at man skal overalt, hvor der er Tale om Lovfortolkning, men i Særdeleshed, naar der er Tale om at fortolke Love i selve den grundlovgivende Forsamling, søge at træffe, ikke hvad der ved mer eller mindre skarpsindig Ordfortolkning kan bringes ind under Grundlovens Ord, men derimod søge virkelig at træffe det, som Grundloven har sigtet til, som Grundloven har for Die ved sin Bestemmelse. Jeg er ikke saa gammelt Medlem i det politiske Lin som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg har ikke været Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling, men jeg har dog staaet den grundlovgivende Rigsforsamlings Arbejde meget nær og har maaste, netop fordi det saaldt i min første Ungdomstid, en meget levende og meget frisk Erindring om, hvad der dengang rørte sig i den grundlovgivende Rigsforsamling, og jeg maa tilstaa, at jeg blev i